

Ο «ΦΤΩΧΟΣ, ΤΡΙΤΟΣ ΣΥΓΓΕΝΗΣ»

Με το άρχος της «επόμενης ημέρας» βιώνει το ΠΑΣΟΚ την πορεία προς τις εκλογές της 17ης Ιουνίου. Κάτω από συμθήκες πρωτόγνωρες για ένα κόμμα, που μετά το 1977 είχε πορευτεί μόνο ως κόμμα εξουσίας, αφενός διαπιστώνει τώρα ότι είναι «ο φτωχός, τρίτος συγγενής» και βλέπει από μακριά τους δύο βασικούς μονομάχους των επόμενων εκλογών, τη Νέα Δημοκρατία και το ΣΥΡΙΖΑ, αφετέρου τρέμει στην ιδέα ότι και την επόμενη των εκλογών θα κινδυνεύει να είναι ουρά και συμπλήρωμα όποιου κόμματος έρθει πρώτο και κληθεί να σχηματίσει κυβέρνηση. Πρωτόγνωρες, επαναλαμβάνω, καταστάσεις για το άλλοτε κραταίο Κίνημα, το οποίο τώρα φυλλορροεί υπό το βάρος των πάρα πολλών –πολιτικών– ανομημάτων του και πληρώνει βαρύτατο φόρο για την τραγική διακυβέρνηση της Ελλάδος από τον Οκτώβριο του 2009 μέχρι και το Μάιο του 2012 (το τελευταίο διάστημα με τη Νέα Δημοκρατία)... Και αυτή η πολύ κακή εικόνα, εικόνα αποσύνθεσης, παρακμής, κατάπτωσης, έχει φυσικά παρενέργειες και σε επίπεδο πυγείας. Οι φωνές κριτικής και για τα πεπραγμένα του νέου αρχηγού Ευάγγελου Βενιζέλου ακούγονται ήδη έντονες, τόσο εντός όσο και εκτός ΠΑΣΟΚ. Και μπορεί να μη δημοσιοποιούνται ακόμα λόγω των επικείμενων εκλογών, ωστόσο θεωρείται βέβαιο ότι, αν το βράδυ της 17ης Ιουνίου τα εκλογικά αποτελέσματα είναι χειρότερα από αυτά της 6ης Μαΐου, θα ανοίξουν στόματα και η κατάσταση θα είναι εξαιρετικά δύσκολο να ελεγχθεί. Ήδη κάποια από τα πυγετικά στελέχη, όπως οι Ανδρέας Λοβέρδος, Άννα Διαμαντοπούλου και Μιχάλης Χρυσοχοΐδης, εμφανίζονται αποστασιο-ποιημένα από τη στρατηγική Ε. Βενιζέλου. Από την άλλη, καραδοκούν τα λεγόμενα «ορφανά του Γιώργου Παπανδρέου», για να πάρουν τη ρεβάνη, ενώ είναι αξιοσημείωτό ότι το αρραγές μπλοκ που στήριξε όλα αυτά τα χρόνια του Ε. Βενιζέλο έχει επίσης αρχίσει να αντιμετωπίζει προβλήματα συνοχής, επειδή αρκετά εκ των στελεχών του έτεινεν έχοντας εκλεγεί και είναι δυσαρεστημένα, είτε βρίσκονται εκτός του στενού επιτελείου του νέου προέδρου του ΠΑΣΟΚ και εκφράζουν δυσφορία.

ΜΙΑ ΑΛΥΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΞΙΣΩΣΗ

Κυβέρνηση Αντώνη Σαμαρά ή κυβέρνηση Αλέξη Τσίπρα.

Αυτή είναι η μόνη βεβαιότητα για την επόμενη ημέρα των ελληνικών εκλογών, που θα γίνουν σε τρεις εβδομάδες. Οι δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι η μάχη είναι αμφίρροπη, οι μετακινήσεις συ-

νεχείς και κάποιες φορές αισιοδοτείς, το εκλογικό σώμα είναι ζαλισμένο. Σε περίπτωση που η Νέα Δημοκρατία αναδειχθεί πρώτο κόμμα, θα επιδιω-χθεί ο σχηματισμός κυβέρνησης συνεργασίας με το ΠΑΣΟΚ, τη Δημοκρατική Αριστερά και το κόμμα των Στ. Μάνου – Θ. Τζίμερου, εφόσον εκπροσωπείται στη Βουλή, ενώ οι Ανεξάρτητοι Έλληνες του Πάνου Καμμένου προσανατολίζονται σε ψήφο ανοχής. Στο ΠΑΣΟΚ υπάρχουν δύο σχολές σκέψης, η μία υπέρ της ενεργού συμμετοχής με κορυφαία στελέχη σε σημαντικά υπουργεία, η άλλη υπέρ της ψήφου ανοχής, ώστε να μην είναι ισόποσος ο επιμερισμός του πολιτικού κόστους από το πρόγραμμα που θα εφαρμοστεί. Ο Φώτης Κουβέλης έχει ξεκαθαρίσει ότι θα συμβάλλει, ώστε να μην παραταθεί η ακυβέρντησία και συνάγεται ότι αυτή τη φορά δεν θα κρατήσει αποστάσεις από το σχηματισμό κυβέρνησης. Ωστόσο, ούτε στη Δημοκρατική Αριστερά έχει ληφθεί απόφαση για το αν θα υπάρξει συμμετοχή προσώπων ή αν απλώς θα δοθεί κοινοβουλευτική στήριξη.

Σε μια τέτοια κυβέρνηση προβλέπουν εταίροι και δανειστές, θεωρώντας ότι θα τηρηθούν τα συμφωνηθέντα και δεν θα αιθετηθούν οι δεσμεύσεις, κατά συνέπεια δεν θα τεθεί σε κίνδυνο

η συνέχιση της χρηματοδότησης της Ελλάδος, ούτε η παραμονή της στο προστατευμένο περιβάλλον του κοινού νομίσματος.

Ωστόσο, μια τέτοια κυβέρνηση θα είναι εξαιρετικά εύθραυστη. Ένας ισχυρός ΣΥΡΙΖΑ σε ρόλο αξιωματικής αντιπολίτευσης, εγγύαται κινητοποιήσεις διαρκείας και κοινωνικής αναταραχής, πολύ περισσότερο που η κοινή γνώμη εκπαιδεύτηκε στην προσδοκία απαλλαγής από τα δεσμά των Μνημονίων. Το άλλο σενάριο: Σε περίπτωση που ο ΣΥΡΙΖΑ αναδειχθεί πρώτο κόμμα, θα επιδιωχθεί ο σχηματισμός προοδευτικής κυβέρνησης, οπωδόπιο με συμμετοχή της ΔΗΜΑΡ, ασφαλώς χωρίς το ΚΚΕ και πιθανώς με την ψήφο ανοχής του ΠΑΣΟΚ και όποιου άλλου προσφερθεί. Το ενδεχόμενο πρωθυπουργίας Αλέξη Τσίπρα ήδη προκαλεί σοκ και δέσος σε μεγάλες ευρωπαϊκές πρωτεύουσες, παρόλο που είναι κοινή η εκτίμηση ότι μετεκλογικά θα δείξει στοιχεία πολιτικής ωρίμανσης, δηλαδή διαθέσεις προσαρμογής στη σκληρή πραγματικότητα.

Αμέσως μετά τις εκλογές, θα επιστρέψει στην Αθήνα το κλιμάκιο της Τρóικας, με στόχο την οριστικοποίηση των μέτρων για το 2013-2014 και ίσως και για το 2015, αν τελικά εγκρίθει η επιμήκυνση της διάρκειας του προγράμματος.

Με την ευκαιρία, θα διαπιστωθεί και η «τρύπα» στον προϋπο-λογισμό από την κατάρρευση των εσόδων το Μάιο, που φυσικά θα συνεχιστεί και τον Ιούνιο, λόγω της προεκλογικής παραζήλης.

Ακόμα κι αν συμφωνηθεί στη Σύνοδο Κορυφής της 28ης-29ης Ιουνίου αναπτυξιακή βοήθεια, ακόμα κι αν δοθεί παράταση ενός ή δύο χρόνων στην εφαρμογή του Μνημονίου, η ελληνική οικονομία δεν πρόκειται να ανακάμψει άμεσα, φόροι και ψηφισμένα μέτρα δεν πρόκειται να παγώσουν, ούτε θα αρχίσει να πέφτει το μάνια από τον ουρανό...

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΩΝ (ΝΕΩΝ) ΔΗΜΟΣΚΟΠΗΣΕΩΝ

Πυρετός επικρατεί στα ελληνικά κομματικά επιπελέα, λόγω των δημο-σκοπήσεων που παρελήφθησαν και εκείνων που αυτές τις ημέρες δημοσιεύονται. Όπως μου αναφέρουν υψηλόβαθμα κομματικά στελέχη, από τα συμπεράσματα αυτών των δημοσκοπήσεων θα καθοριστεί η τακτική που θα ακολουθήσουν οι πυγείες τα επόμενα 24ωρα και μέχρι να μπει η Ελλάδα στην τελική ευθεία των εκλογών.

Το πρώτο και βασικότερο συμπέρασμα, τόσο από τις φανερές, όσο και από τις μυστικές δημοσκοπήσεις, είναι ότι Νέα Δημοκρατία και ΣΥΡΙΖΑ έχουν «καπαρώσει» τις δύο πρώτες θέσεις, αλλά πολύ δύσκολα (για να μην πω ότι είναι απίθανο) ένα από τα δύο κόμματα θα πάρει την εντολή σχηματι-σμού αυτοδύναμης κυβέρνησης.

Στους δημοσκόπους έχει προκληθεί σύγχυση, καθώς σε άλλες δημοσκοπήσεις η Νέα Δημοκρατία έχει το προβάδισμα, ενώ σε άλλες το παίρνει ο ΣΥΡΙΖΑ. Ποια τάση θα παγιωθεί, θα φανεί στις επόμενες μετρήσεις. Το ενδιαφέρον στοιχείο είναι ότι και η Νέα Δημοκρατία και ο ΣΥΡΙΖΑ «ανεβάζουν» τα ποσοστά τους. Το θέμα είναι ποια κόμματα ξένουν σε σχέση με τα ποσοστά της αναμέτρησης της 6ης Μαΐου. Έχουμε και λέμε: Το ΠΑΣΟΚ μετά δυσκολίας κρατίται στα επίπεδα του 13% δηλαδή στα ποσοστά των προηγούμενων εκλογών, αλλά δεν έχει αποτυπωθεί στο σύνολό του το κέρδος από τη συνάντηση του προέδρου του με τον πρόεδρο της Γαλλίας. Σε μονοψήφιο ποσοστό υποχωρούν οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, ενώ σε πτωτική πορεία βρίσκεται και η Χρυσή Αυγή, που πάντως κρατάει σήμερα σχετικά άνετα ποσοστά, που της επιτρέπει να βρίσκεται και στην επόμενη Βουλή.

Ενδιαφέροντα στοιχεία υπάρχουν και για τα κόμματα της Αριστεράς, πλην ΣΥΡΙΖΑ. Τα εκλογικά ποσοστά του ΚΚΕ παθαίνουν καθίζηση, ενώ η Δημοκρατική Αριστερά κρατάει μέχρι τώρα τις δυνάμεις της, με ελαφρά μόνο κάμψη.

Στόχος η μέγιστη συσπείρωση

που που προτάσσουν και οι δύο εναντίον του ΣΥΡΙΖΑ. Την ίδια στιγμή, έντονος προβληματισμός επικρατεί σε μεγάλο αριθμό στελέχων για τη στρατηγική της Νέας Δημοκρατίας που παρουσιάζει σημάδια ιδεολογικού αποπροσαντολισμού, ενώ στον απόποκτο της

στήριξης που έδωσαν οι πυγέτες του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος στον Αντώνη Σαμαρά, πολλοί θεωρούν λάθος την επιλογή για πόλωση του πολιτικού κλίματος, με ιδεολογικά χαρακτηριστικά, σε μία περίοδο που ακόμη κυριαρχεί η οργή των Ελλήνων πολιτών.

Σε αυτό το κλίμα δυσπιστίας από την πολιτική της κομματικής βάσης για την ορθότητα της «γαλάζιας» στρατηγικής και τις τακτικές κινήσεις της πυγείας, η Νέα Δημοκρατία, δύο χρόνια μετά τη διαγραφή της και μία εβδομάδα μετά τη συμπόρευσή της με τον πρόεδρο